

131377

ישעיהו טוביה הלוי דירעקטאר

RABBI SHIAH T. DIRECTOR

בעמח"ס לקוטי טל, תורת תיקוני עירובין ו"ח בית לוי ב"ח,
תלת שמעותא, מתוך העמק, נחית בחסדך על סו' הש"ס,
ומול' לפדי אש דת ד"ח ועוד,

1540 57th ST. BROOKLYN, NY 11219

במ"ד

מוצאי יו"ט שני של פסח השס"ה

שע"כ, מוציא לאור קונטרס נחמד, העירוב השכונתי, בר"ו,
אחדשה"ט באהבה רבה להעמלים בצרכי ציבור,

חסל סדר פסח כהלכתו. ככל משפטו וחקתו.

מכל מקום בהרכה דברים לא נהגו כרכיבו הגר"א מוולנא זצוקל"ל.

כספר מעשה רב, דיני ומנהגי הגר"א זצוקל"ל, אות קצה: סדר של פסח...

ונוטלין לידים ומכרכין על נטילת ידים ומטבל בחומץ ומכרך כורא

פרי האדמה ואוכל כזית... ואחר כך מביאין הקערה עם המצות מגולין

מסודרות שני מצות... ואחר כך נוטלין הקערה מעל השולתן... ואומר

הגדה עד שמגיע למצה זו מביאין הקערה.

בכל דברים הנ"ל אין אנו נוהגין כשיטת רכיבו הגר"א. אין

מכרכין ברכת נטילת ידים. אוכלים פחות מכזית. מסדרים ג מצות ולא

שני מצות. והקערה על השולתן בכל הסדר.

בענין ההפטרה וערכה בשבת הגדול... היה אומר שאם חל שבת הגדול

בערב פסח אין להפטיר וערכה. (אות קעז שם) והוא היפך מנהג העולם.

בשבת הגדול אין אומרים עכדים הלינו (אות קעז שם) והעולם נהגו לאמרו.

לבו שכתב הרמ"א סימן תל.

אם בן אינו מובן כלל, למה חייבים לדחוק פסקי האגרות משה

על הציבור, כענין עירובין, בזמן שהוא כתב (שו"ת אגרות משה חלק ד

סימנים פז-פח), שדכריו חידוש לא נזכרו בשום מקום, וכן כתב שדכריו

היפך מדברי השולחן ערוך. אכן מה הענין להתנהג כדכריו היפך כל הפוסקים.

הלכה כדברי המקיל בעירובין. אכן מה הענין להתנהג כחך

פוסק נגד כל הפוסקים.

ב

לא נוהגים כדברי רבינו הגר"א מוולנא בהרכה הלכות בכל

יוט. כמעשה רב אות מה: מודים דרכנן החתימה בשם כרוך אתה ה אל
ההודאות. וכן כורא גפשות רכות חותם בשם. וכחכ המשנה כרורה סימן
קכז סעיף א, והעולם לא נהגו כן.

כמעשה רב אות ג: עיקר נטילת ידיים לתפילה נתקן לכן יש
לטול ולברך בכל תפילה. וכ"כ כאות סג שם: לתפילה מנחה וכן לערב
נוטל ידיו ומברך ענט"י. ואן העולם נוהגים כן.
כמעשה רב אות קי: שלא ילך למרחץ עד שיתפלל מנחה. מעטים
הנוהגים כן.

שם אות קיג: אין להעמיד הנרות על השולחן ולא מהני מה שיתן
הלתם מקודם. אין המנהג כן. עיין בחיי אדם כלל סז סעיף ד.
כמעשה רב אות קיח: בשעת הקידוש לא יהיה הלתם על השולחן.
אבל כש"ע סימן רעא סעיף ט כתב: צריך שתהיה בשעת קידוש מפה על השולחן
חחת הפת ומפה אחרת פרוסה על גביו.

ג

אכן מה הענין לדחוק פסקי האגרות משה על הציבור. מפני
שבעיתונים וכמודעות כרחובות נחפרטמו שקרים שחייבים לשמוע לדבריו?
אין כחו יפה מרבינו הגר"א מוולנא זצוקל"ל, שאין נוהגים כדבריו,
כשאמר נגד הפוסקים ומנהג העולם.

היה עירוב כאן בשנת תרס"ז, בהסכמת גדולי הדור אז, גדולים
פי אלף מכל האוסרים בזמן האחרון. ובספר תיו יהושע כתב, קונטרסו
היה לפני גדולי הדור בעהק"י תוכב"א, גם לפני הגאון הגדול רב חיים
ברלין, שהיה שם סוף ימיו, והסכימו למה שכתב, בזמנינו כל עיירות
גדולות רשות היחיד מפני מחיצת הבתים. גם הסכימו למש"כ דמחיצת הים
הוי מחיצה.

אם כן מה מהני כל חתימות לאיסור עירובין בעיירות גדולות?

עליהם אמר רבינו הרא"ש (תשובת הרא"ש כלל כא), בימי הסנהדרין היו ממיטים אותם. כדין זקן למרא, מפני שכאו לעקור תורה שלימה סדרו לנו רב אשי, לחלוק על כל הגדולים שהיו עד היום הזה אותם שמתו ז"ל ואת אשר חיים עד הנה.

מה נאמר ומה נדבר על אלו, החולקים על חכמי קדם, כלי טעם וראיה. ודבריהם נדפסים כעתונים ומודעות כרחוקות להגדיל החטא. שהרי דבריהם, דברי מינות, נתפרסמה לאלפים ורכבות ככל העולם.

ד

דבר גדול עשה עם חיבורו הנפלא, הביא המקורות למקום אחד למען יעמדו ימים רבים. האפיקורטים יאמרו שדיבר נגד הגר"מ פיינשטיין זצ"ל. במקום שביאר דבריו. מ"מ יפה עשה בשכל המכינים והנכונים. אבל דבר זה שהביא משו"ת אגרות משה חלק ה סימן כח, נדפס אחר שהלך לעולמו, שהיה לו ספק אם כרוקלין מוקף מחיצות, לא כתב דברים אלו. דברי הגר"מ קליין בר"ו, שכתב שיש מחיצות סביב כרוקלין, וכתב זה בקונטרס שהיה לפני מרן הגר"מ פיינשטיין זצ"ל, נאמנים, אינו חושדו לשקרן. וכבר כתב הגר"מ פיינשטיין זצ"ל, לפני נג שניט שיש מחיצות סביב כרוקלין. על כן לא כתב שיש לו ספק בזה. גם באון הדור זצ"ל אינו חשוד לכתוב חשובה ושלא לבאר היטב המציאות. (עי' אג"מ ס' קלח) אלא דברים אלו כתב חבירו של נכדו טנדלאר, שנכנס לפני ולפנים, ודרכו לכתוב שקרים, בתקווה שיאמינו דבריו, וכעוה"ר הצליח הרכה.

גם מה שהביא בשמו שיש ס' ריבוא אנשים בשכונת כארו פארק ופלעטבוש, לא כתב דברים אלו. לא הטעו באון הדור, חכם מכל אדם, אודות דבר שאפשר לבאר. אלו הם דברי שקרן הנ"ל.

גם נכון לדעת. הגאון רב כרוך זצ"ל, בעל המחבר ספר שערים מצוינים בהלכה, לא חתם על מודע' נגד תיקון עירובין נתפרסמה שנת תשל"ס. אם כי מופיע חתימתו שם. כך סיפר לי בנו רב ק"ק שערי ציון. הוא חתם על מודעה הביאו לו. אבל לא על מודעה שהם פירסמו. כשראה אביו חתימתו, על מודעה זו, אמר להמתעסקים בזה, שלא יתפרסמו חתימתו. אבל נתפרסמה חתימתו כלי הסכמתו וכלי רשותו.

כן חתימת הגר"מ פיינשטיין זצ"ל על מודעה זו מזויף. כי אמר להרבנים מפלעטבוש שהם יכולים לתקן עירוב כשכונתם. (שו"ת אג"מ ס' פז) אכן לא חתם על איסור. אלא המודעה לאיסור נתפרסמה שנת תשל"ט, קודם שהופיע חלק ד מתשובת אגרות משה, שנת תשמ"א, ששם הדפיס תשובתו להרבנים מפלעטבוש. וכעוה"ר מודעות לאיסור נתפרסמו יותר מתשובתו בדפס בספר. ועליהם סומכים חלק גדול מהציבור. אם כי כל המודעה שקר וכזב, עט חתימות מזויפות. כמו שביאר היטב מע"כ בדברים ברורים. ואין צריך לכפל הדברים.

1

מה שכתב מע"כ בקונטרסו הנכבד. צריך כל אחד לשמוע להרב שלו. למה? אם הרב מתנגד לתיקון עירובים חייבים להחרימו. מפני פסק דינו של הרא"ש שם. שהחרימו רב אחד בזמנו שהיה נגד תיקון עירובין בעירו. הרבנים בזמנינו אינם טובים ויפים מרב יעקב שהחרימו הרא"ש. בתוך דבריו שם כתב וזה לשונו: אני מתרה כך ואת כל הקהל שינהיגו נידויו באותו משוגע יעקב ב"ר משה וירחיקוהו ויכדילוהו מעדת ישראל עב"ל. עיין שם על דבריו. הכי צריכים לשאול מרבנים אלו שאלות או

עצות?

יש להאריך הרבה ואין כאן מקומו. די בזה ועת לקצר. המצפה לרחמי שמים המרובים ככלל ובפרט,

יצאנו טוהב הלאו צירוף אור